

trække dem i Langdrag, og det vilde forøge Udgifterne. Man gik vel ind paa at tiltræde Tanken om at fastsætte et bestemt Medlemsantal for Folketingets Vedkommende, men man krævede samtidig en fuldstændig ny Valgmetode indført for Folketinget, nemlig Forholdstalsvalgmaaden, og Sagen kom derfor ikke videre; saaledes har Stillingen været hidtil. Der er forløbet 7 Aar, uden at det er lykkedes at komme til et positivt Resultat i denne Sag. Før indeværende Rigsdagssamling blev aabnet, har da det nuværende Ministerium overvejet dette Spørgsmaal med det Parti, der støtter Ministeriet, og alle har været enige om, at nu var Tiden kommet til at optage en almindelig Forfatningsrevision. Vi har jo nok set og hørt, at man fra Højres Side har undret sig over, at man nu er gaaet til at foreslaa en saa omfattende Forfatningsrevision, uden at der foreligger et større Stridsspørgsmaal Folketinget og Landstinget imellem. Ministeriet har den Opfattelse, at det er heldigere at tage Spørgsmaalet om en Forfatningsrevision op til almindelig Drøftelse paa et Tidspunkt, hvor der ikke er et saadant stort Stridsspørgsmaal Folketinget og Landstinget imellem. Thi under saadanne Forhold kunde man være overbevist om, at de politiske Lidenskaber let vilde komme op i Stedet for, at man under de nuværende rolige Forhold, hvor der ikke foreligger et eller flere bestemte Spørgsmaal, der kræver en hurtig og snarlig Løsning, lettere kan komme til en frugtbringende Forhandling om denne store og for vort Folk vigtige Sag.

Det foreliggende Lovforslag er forelagt af Regeringen i det andet Ting, hvor det er undergaaet en Udvalgsbehandling og med nogle faa fortrinnsvis sproglige og redaktionelle Ændringer er vedtaget med 95 Stemmer mod 12. Det foreligger i Dag her for det høje Ting til første Behandling, og uagtet Lovforslaget er vedtaget med en saa stor Majoritet i det andet Ting, er det hverken fra Regeringens eller Folketingets Side at betragte som et Ultimatum. Det foreligger som et Forhandlingsgrundlag, og Regeringen er selvfølgelig villig til en Forhandling med dette høje Ting om denne Sag, thi Regeringen ønsker, at et saa stort Antal af Rigsdagsmedlemmerne som muligt haade i Folketinget og Landstinget slutter sig til det, der forhaabentlig for et langt Tidrum skal være Landets Grundlov, og det er jo ønskeligt, at ogsaa Højre eller i hvert Fald Dele af Højre kan slutte sig

til det, der danner Grundlaget for det nuværende Lovforslag. Lovforslaget tilsigter, som det vil ses, ikke en almindelig Forfatningsrevision, men indskrænker sig til at ændre de egentlig politiske Paragraffer i Grundloven, dog med Undtagelse af Rigsrettens Sammensætning, som er uberørt.

Den første Paragraf, som dette Lovforslag berører, er Grundlovens § 25, der som bekendt gaar ud paa, at der under visse Forhold, naar Rigsdagen ikke er samlet, kan udstedes foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven, og som bliver at forelægge den første sammentrædende Rigsdag. Vi har jo set, hvorledes denne Paragraf i sin Tid er blevet anvendt, og man ønsker ikke en Gentagelse heraf. Derfor har man til Grundlovens § 25 føjet en Bestemmelse om, at midlertidige Love straks bør forelægges den følgende Rigsdag, uden hvis Bekræftelse Loven bortfalder, og at foreløbige Love behandles først i Folketinget.

De følgende Paragraffer, som Lovforslaget omhandler, nemlig §§ 30, 31 og 32, angaar Bestemmelser om Valgret og Valgbarhed til Folketinget, og disse Paragraffer er i det væsentlige i Overensstemmelse med de i de to foregaaende Aar af Regeringen fremsatte Forslag, som altsaa har været Genstand for Forhandling ogsaa i dette høje Ting. Det har jo vist sig under Forhandlingen i det andet Ting, at alle Partier har kunnet tiltræde Forslaget om Kvindernes Valgret, medens man fra Højres Side har modsat sig Valgretsaldrens Nedsættelse og krævet Forholdstalsvalgmaaden indført ved Folketingsvalgene.

Naar Regeringen har fastholdt den nugældende Regel om, at Folketingsvalgene foregaar i Enkeltmandskredse, er det ikke blot for at hævde denne Valgmaades historiske Ret, idet den jo har været gældende fra 1849 til nu. Men der er forskellige andre Grunde, af hvilke jeg skal anføre nogle enkelte: Indførelse af almindeligt Forholdstalsvalg til Folketinget vil ganske sikkert medføre, at der vanskeligt kan skabes et fast parlamentarisk Flertal, der kan danne Grundlaget for en stabil Regering; ved denne Valgmaade vil Folketinget opløses i en Mængde Grupper, hver med sine Særinteresser, ved Forholdstalsvalgmaaden vil Fredsvenerne, Forsvarsvenerne, Georgeister, Indremission, Grundtvigianere, og hvad alle disse forskellige Retninger hedder, kræve sig repræsenterede. En saadan splittet Repræsentation vil, forekommer det